

Abstrakt

Práce se zabývá sebevraždou a tématy s ní souvisejícími v pojetí Chrýsippa ze Soloi a sv. Augustina. I přes odlišnost svých závěrů o tomto fenoménu oba pojednávají v souvislosti snespokojenostís životem. Vycházejí z předpokladu počáteční nedostatečnosti lidské přirozenosti a možnosti dosažení štěstí díky jejímu zdokonalení.

Chrýsippos se domnívá, že za určitých podmínek se může stát sebevražda rozumnýmčinem. Rozvoj racionality člověku umožňuje vidět události z univerzální perspektivy a osvobodit se od závislosti na vnějších objektech plodících vášně včetně lpění na životě. Rozhodnutí dobrovolně ukončit svůj život vychází z vhledu do pochodů přírody a toho, co je pro člověka přirozené. Díky tomuto poznání se sebevražda stává ctnostným činem a projevem souladu s přírodou.

Pro Augustina je naopak sebevražda výrazem lidské slabosti, neschopnosti vyrovnat se se strastmi života a zbabělým útekem před utrpením, ježpřitom považuje za neoddělitelnou součást života skrývající v sobě možnost mravní nápravy. V sebevraždě se projevuje lidský egoismus, který je příčinou prvotního hříchu, degradace původní lidské přirozenosti a překážkou nacestě ke štěstí a spáse.